

1. melléklet

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal és Munkaügyi Bíróság	
Az ügy száma:	10.K.27903/2018.
Dátum:	2020 JAN 13.
Földany:	Működés

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00107-0/2020
Érkezett:	2020 JAN 21.
Példány:	4
Melléklet:	16 db
Kezelőiroda:	clu!

177.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.903/2018/74. sz. ítéletének Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1), XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I.A) Pertörténet és tényállás ismertetése

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. január 23. napján kelt 10.Kpk.30.220/2017/7. sz. végzésében a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal HB/11-ÉPO/00212-3/2017. sz. 2017. június 21. napján kelt végzését és a Debrecen Megyei Jogú Város Jegyzőjének MÚSZ-62784-3/2017. sz. 2017. április 18. napján kelt végzésére is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró hatóságot új eljárásra kötelezte.

Az ügyféli jogállásom megállapítását követően Debrecen Megyei Jogú Város Jegyzője 2018. március 1. napján kelt levelével megküldte a 2016. november 3-án kelt MÚSZ-23226-22/2016. sz. határozatot, amelyben építési engedélyt adott a [redacted] ingatlanon, zárt sorú beépítési módban nyolcakasos lakóépületet építsen.

A határozat ellen 2018. március 20. napján fellebbezést terjesztettem elő a másodfokú építésügyi hatóságnál. Hivatkoztam, hogy két épületből álló ingatlan a telek 40 %-os beépítettségét túllépve, így a 40 %-os zöldfelületet biztosítani nem lehet. Az épületben előírt 8 db gépkocsi elhelyezés nem biztosított, csak 4 db-nak.

Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal 2018. július 20. napján kelt HB/11-ÉPO/0083-14/2018. sz. határozatával helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Megállapította, hogy az építészeti műszaki tervdokumentáció alapján a tervezett 8 lakásos lakóépület megfelel a DÉSZ előírásainak, mivel az

ingatlan beépítettsége 39,7 %, a zöldfelületi fedettség 40,4 %, a gépjárművek elhelyezése biztosítható, így az OTÉK 42.§ (2) bekezdésében előírtak is teljesülnek.

Keresetet terjesztettem elő, melyben hivatkoztam a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal határozatában az építési engedélyben szereplő adatokat mutatja be, nem ad választ, hogy 18,8x29,82 m befoglaló méret került meghatározásra, mely 560,16 m² területet jelent, mely nem felel meg 39,7 %-os beépítettségnek. Az építési engedély is már szabálytalanul biztosítja a helyi építési szabályozási tervtől eltérő beépítettséget az építető részére. Az építési engedélyben az adatok egy épületre vonatkoznak, ezzel szemben 2 db épület került megvalósításra.

A bizonyítási teher engem terhelte így kértem szakértő kirendelését a perben. A szakértő kirendelését megelőzően a perben az alperesi érdekelt részéről előterjesztett soron kívüli engedélyezés iránti kérelmet 2019. június 20. napján megtartott elnöki ügyfelfogadáson előadott. Az álláspontja alapján perelhúzó magatartást tanúsítok. Kérte, hogy vessék össze a felek érdeksérelmeit, az alperesi érdekelt, mint építető érdekelt a felperes építkezésével érintett ingatlannal szomszédos ingatlan harmadik szinten lévő lakása benapozottsága kérdésével. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Elnöke 2019. június 25. napján kelt 2019.E1.IV.D.12/3. szám alatt a soron kívüliséget a közigazgatási perben elrendelte. Ellene jogorvoslattal nem élhettem.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. november 12. napján kelt 10.K.27.903/2018/74. számú ítéletével a keresetemet elutasította - mint alaptalant – Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

I.B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét 2019. november 12. napján megtartott tárgyaláson vettem kézhez. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, felülvizsgálati kérelemmel a Kúria felé nem éltem.

I.C) Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét 2019. november 12. napján vettem kézhez, Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a 60 nap megtartásra került.

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.27.903/2018/74. sz. ítélete álláspontom szerint megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését tisztességes hatósági eljáráshoz való alapvető jogomat, XXVIII. cikk (1) bekezdését a tisztességes eljáráshoz való jogomat, XXVIII. cikk (7) bekezdését a jogorvoslathoz való jogom sérelmét.

II. Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II.A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXIV. cikk (1) bekezdése: „ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

XXVIII. cikk (1) bekezdése: ” Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (7) bekezdése: „ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miért ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését sérti a döntés, mivel a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a pártatlan, részrehajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőben belül intézést. Követelmény a döntés indokolásának kötelezettsége ez vezethet el a hatékony jogvédelem gyakorolhatóságához és a tisztességes bírósági eljárás kérdéséhez is.

A Debrecen Megyei Jogú Város Jegyzője 2018. március 29. napján kelt MÚSZ-42672-6/2018. sz. levelében értesített, hogy a törvényes határidőn belül benyújtott fellebbezésemet és az ügyben keletkezett iratokat másodfokú elbírálásra felterjesztette.

A másodfokú hatóság 2018. június 04. napján kelt HB/11-ÉPO/00083-8/2018. sz. végzésében nyilatkozattételre szólított, hogy a fellebbezés kiegészítésével élni kívánok. Indokolásában előadta, hogy a fellebbezésemben [REDACTED] ingatlanon folyamatban volt építőipari kivitelezési tevékenység építési engedélytől való eltérést is bejelentette, mely bejelentése megküldésre került a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatalának építésfelügyeleti jogkörben eljáró hatóságához. Ezzel kapcsolatos kiegészítésemet 2018. június 15. napján kelt levelemben megválaszoltam. A másodfokú hatóság 2018. július 20. napján hozta meg HB/11-ÉPO/00083-14/2018. sz. határozatában hivatkozik, hogy a rendelkezésére álló iratokból azt is megállapította, hogy a nyolclakásos lakóépület kivitelezési munkálatait a járási hivatalokról szóló 66/2015. (III.30.) Korm. rendelet 2. § (4) és (5) bekezdése szerint hatáskörrel rendelkező építésfelügyeleti hatóság 2018. február 14-én hatósági ellenőrzés keretében vizsgálta. A tervtől való eltérést a helyszíni vizsgálat során nem tapasztalt, tehát a fellebbező fellebbezésben foglalt állításai alaptalanok. A határozata nem tartalmazza, hogy 2018. június 04-én felhívott a fellebbezés kiegészítésére, melynek a leírtak alapján eleget is tettem. A bíróság az ügy érdemét érintő lényeges eljárási szabálysértésnek nem tekintette. A február 14-i ellenőrzéskor tapasztaltak részemre megküldésre nem kerültek. A bíróság ismételten rögzíti, hogy a jelen per alapjául szolgáló határozat jogszerűsége kapcsán irreleváns, hogy az építkezés ténylegesen az építészeti műszaki tervdokumentációban, illetve az építési engedélyben foglaltaktól eltérően történt-e, avagy sem, mert az utóbbi építésfelügyeleti hatáskör. A hatósági határozat jogszabálysértő volta tehát nem állapítható meg azon felperesi hivatkozás alapján, hogy a 2018. február 14-i ellenőrzésről készült dokumentáció részére nem került megküldésre, mivel az a felperes állítása szerint is a megvalósult építkezésre vonatkozott (mely nem tárgya az építési hatósági engedélyezési eljárásnak), továbbá a Ket. 68. § (1) bekezdése alapján a felperest megillette az iratokba való betekintés joga, függetlenül attól, hogy egyébként a jelen per tárgyát képező határozatok jogszerűségét az építésfelügyeleti eljárás során tartott helyszíni szemlén tapasztaltak nem érintik.

Az irat betekintési jogommal azért nem éltem, mivel 2018. június 04. napján kelt HB/11-ÉPO/00083-8/2018. sz. végzésében azt a felvilágosítást adta, hogy bejelentésemet megküldte Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Debreceni Járási Hivatalának építésfelügyeleti jogkörben eljáró hatóságához.

Véleményem szerint a hatósági határozat jogszabálysértő volta megállapítható, mivel a megismerés hiánya az adott esetben ki is zárhatja, hogy az ügyfél már az eljárás folyamán észrevételeit tehesse a tényállás feltáratlanságára. A bizonyítékok ismertetésének elmaradása nem történik meg a másodfokú eljárásban, csak a határozatban, az ügyféli jogosultságok, az indítványozási és észrevételezési jog nem pótolható a másodfokú eljárásban. Az iratbetekintés a közigazgatási szerv

jogszerű működésének egyik törvényi garanciája és emellett az ügyfelek hatósági eljárásban való hatékony részvételének lehetőségét alapozza meg.

A bizonyíték megismeréséhez való jog szintén a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi, mert az ügyfél a bizonyítékok megismerését követően tudja kialakítani a nyilatkozatát. Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a bizonyítékok megismertetése az ügyféllel az ügyféli jogok sérelmét jelenti, amelyek kihatnak az ügy érdemére.

A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül. A tisztességes eljáráshoz való jog úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. A bizonyítékok ismertetésének elmaradása olyan eljárási szabálysértésnek minősül, amelyek érdemben kihatnak az eljárás kimenetelétől függetlenül az alapvető ügyféli jogok (pl. indítványozási, észrevételezési valamint jogorvoslati jog) gyakorolhatóságára, ezáltal sérül a tisztességes eljáráshoz való jog. /Alkotmánybíróság 3311/2018. (X.16.) AB határozat, Indokolás (33)-(36)/

Véleményem szerint a leírtak alapján a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak Kp. 85. §-ban foglaltakra tekintettel figyelembe kellett volna vennie hivatalból, hatályon kívül kellett volna helyeznie a II. fokú hatóság határozatát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog: „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy igazságtalan, avagy nem tisztességes” 20/2017. (VII.18.) AB határozat, Indokolás (16). A testület az alapjogot abszolút jellegűnek minősítette, ugyanakkor abból számos részjogosítványt, egyebek között a bírósághoz fordulás jogát is kibontotta (17/2015.(VI.15.) AB határozat, Indokolás (103)-(109). A testület 2/2017.(II.10.) AB határozatában „ a tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű határidőn belüli elbírálás követelménye”/Indokolás (50)/.

A jelen ügyben a bírósághoz fordulás formális lehetősége volt számomra biztosítva. A tárgyalások igazságossága az első tárgyaláson volt csak számomra biztosítva 2019. március 05. napján. Előadtam bizonyítási indítványomat, kértem szakértő kirendelését, melynek vállaltam költségének megelőlegezését is. A bíróság 1. sz. végzésben a tárgyalást elhalasztotta, új határnapul 2019. április 25. napjának 11 óra 30 percére tűzte ki. 2019. április 23. napjának 10 óra 10 perckor hírvást indítottam. A bíróság egyik férfi kollégája vette fel, előbb a leírótól próbált választ kapni, de nem járt eredménnyel. Ezt követően állítólag [REDACTED] ró nővel beszélt. Azt a felvilágosítást adta, hogy a tárgyalás elmarad, mivel a szakértői bizonyítás még folyamatban van. 2019. május 8. napján szembesültem azzal, hogy a tárgyalás megtartásra került. 2019. május 13. napján kelt levelemben kértem erre vonatkozó vizsgálatát a bíróságnak. A bíróság 2019. május 14. napján kelt 43. sz. végzésében tájékoztatott, hogy velem szemben a bíróság semmiféle jogkövetkezményt nem alkalmazott amiatt, hogy a tárgyaláson nem jelent meg. A harmadik tárgyalás megtartására 2019. június 13. napján került sor. A tárgyalásról a 46. sz. jegyzőkönyv szerint 11 óra 30 perckor kezdődött és a jegyzőkönyv lezárására 11 óra 34 perckor került sor. A végzésben a tárgyalást elhalasztja új

határnapot hivatalból tűz, tekintettel arra, hogy a szakértői vélemény elkészítésére 2019. szeptember 30. napjára biztosított határidőt. 2019. június 27. napján kelt 48. sz. végzésében tájékoztat, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Elnöke soronkívüliséget rendelt el. A bíróság a fentiekre tekintettel a 45-I. végzését akként módosítja, hogy a szakértő részére a szakvélemény előterjesztésére nyitva álló határidőt 2019. augusztus 20. napjában határozza meg. A végzéshez mellékelte a 2019. augusztus 27. napján 8.40 órára kitűzött tárgyalásra szóló idézést.

2019. augusztus 23. napján e-mailben kértem távolmaradásom elfogadását, mivel [REDACTED] úr szakvéleményét nem kaptam meg. A tárgyalás megtartásra került, mely 8 óra 40 perkor kezdetet vette, befejezése 8 óra 48 perkor megtörtént. A tárgyaláson I. sz. végzésben a szakértői vélemény elkészítésére 2019. szeptember 30. napjáig adott haladékot a bíróság. A II. sz. végzésben a tárgyalást elhalasztja, új határnapul 2019. szeptember 24. napjának 11.00 órájára tűzi ki.

2019. szeptember 10. napján kelt levelemben hivatkoztam, hogy a 2019. szeptember 24. napján 11 órájára kitűzött tárgyaláson nem jelenek meg, mivel a bíróság 2019. augusztus 24. napján megtartott tárgyalási napon I. sz. végzésben a szakértői vélemény elkészítését 2019. szeptember 30 napjáig meghosszabbította. 2019. szeptember 24. napján 56. sz. jegyzőkönyv szerint megtartott tárgyalás 11.00 órakor kezdődött 11 óra 05 perkor befejeződött. Az I. sz. végzésben a tárgyalást elhalasztja, új határnapul 2019. október 22. napjának 10.00 órájára tűzi ki. II. sz. végzésben felhívta a bíróság a szakértőt, hogy szakvéleményét az 54-I. sz. végzésben foglalt jogkövetkezmény terhe mellett 2019. szeptember 30. napjáig küldje meg a bíróság részére.

[REDACTED] szakértő szakvéleményét a bíróság részére 2019. szeptember 25. napján nyújtotta be. A szakértői véleményre 2019. október 11. napján kelt levelemben nyilatkozatot tettem. Egyben kértem, hogy a 2019. október 22. napjára kitűzött tárgyalásról történő távolmaradásomat elfogadni szíveskedjen a bíróság, mivel aggálytalan szakvélemény nem áll a rendelkezésre. [REDACTED] szakértő a 2019. október 11. napján kelt nyilatkozatomra kiegészítő szakvéleményét a bíróság részére 2019. október 21. napján benyújtotta. A 2019. október 22. napján 10 órakor megtartott tárgyaláson a bíróság felhívta a feleket, hogy a tárgyalást be fogja rekeszteni, fel fogja őket kérni összefoglaló nyilatkozatuk megtételére, majd a nyilatkozatok megtétele után a tárgyalást berekesztette. A bíróság 2. sz. végzésében az ítélet kihirdetését elhalasztja 2019. november 12. napjának 13 óra 30 percére tűzi. A felperest írásban, jegyzőkönyvmásolattal értesíti.

Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III.11.) AB határozatában a tisztességes eljárás elvével kapcsolatban kifejtette, hogy az eljárásban szereplő adatok és dokumentumok teljes megismerése és – megfelelő biztosítékok között – birtoklása a „mindenképpen biztosítandó” jogok közé sorolható. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 57. § (1) bekezdésének tartalmi elemét adó azon garanciákból indul ki, amely szerint jogainak érvényesítése érdekében a bíróság előtt mindenki egyenlő eséllyel rendelkezik. Ebből pedig az adott esetre nézve az következik, hogy a peres eljárás során minden, a per tárgyát érintő releváns iratot a peres felek mindegyike ugyanolyan mélységben és teljességben, továbbá azonos módon ismerhesse meg. Ez biztosítja a jogvitában álló peres felek között a „fegyverek egyenlőségét” ezáltal a tisztességes eljáráshoz alkotmányi értelemben vett minőségét. Nincs olyan „elkerülhetetlen szükségesség” amely a tisztességes tárgyaláshoz való jogát korlátozhatná, mivel a tisztességes eljárás, ezen belül a „fegyverek egyenlősége”, illetve alkotóelemeinek összessége a jelen esetben az alapvető jog lényeges tartalma. E határozatában az Alkotmánybíróság a vonatkozó nemzetközi szabályozással összefüggésben utalt arra, hogy az Európai Emberi Jogi Bíróság következetes gyakorlatából is kitűnően a fegyverek egyenlőségének elvének a polgári perekben is érvényesülnie kell.

Véleményem szerint a bíróság megsértette a fegyverek egyenlőségének az elvét, mikor távollétemben a tárgyalás előtti napon megkapott [REDACTED] szakértő kiegészítő

szakvéleményét a tárgyaláson ismertette, és azt az alperes és az alperesi érdekelt elfogadta, tárgyalást berekesztette összefoglaló nyilatkozatom nélkül, és ítélet kihirdetését 2019. november 12. napjára kitűzte. A tárgyalást követően 2019. október 29. napján vettem kézhez a szakértő kiegészítő véleményét, végzés nélkül. Még aznap e-mailben fordultam a bírósághoz, melyben ennek hiányára hívtam fel a figyelmét és közöltem, hogy 8 napon belül nyilatkozatomat a bíróság részére megküldöm. Ennek eleget is tettem. A bíróság ítéletében a [REDACTED] szakértő szakvéleményének kiegészítésére tett nyilatkozatomat nem vett figyelembe. Annak indokolásaként előadta, hogy „A felperes kérte a 2019. október 22. napján tartott tárgyalás távollétében történő megtartását arra hivatkozással, hogy álláspontja szerint aggálytalan szakértői vélemény nem áll a rendelkezésére, a szakértői vélemény kiegészítése a tárgyalást megelőzően megérkezett, azt a bíróság a tárgyaláson teljes terjedelmében ismertette, így a fenti okra hivatkozással történő meg nem jelenésével a felperes vállalta annak az ódiumát, hogy amennyiben a szakértői vélemény kiegészítése megérkezik, azt a bíróság a tárgyalásra szabályszerűen megidézett felperes távollétében ismerteti.”

Ezzel lényeges eljárási szabályt sért a bíróság, ha döntését a szakértői véleménynek a tárgyaláson történt olyan kiegészítésére alapozza, amellyel kapcsolatban a felperes – mivel a tárgyaláson nem jelent meg, és a tárgyalás távollétében való megtartását kérte- nem intézhetett kérdéseket a szakértőhöz (BH 1993.640.).

Ha a tárgyaláson megjelentem volna, a bíróság [REDACTED] szakértő kiegészítő szakvéleménye ismertetéséből nem következik, hogy annak tartalmát, a tárgyalás napján el is fogadom. Ahogy azt a 2019. október 29. napján kelt nyilatkozatomban tettem, nem fogadtam el a 2019. október 11. napján tett nyilatkozatomra vonatkozó kiegészítését. A tárgyaláson a nyilatkozat megtételére 8 nap haladékot kértem volna.

Az 1952-es Pp. és a Kp. 78. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. is a szabad bizonyítás elvén illetve a Pp. által alkalmazott megjelölés szerint a tényállás szabad megállapításának elvén (1952-es Pp. 3. § (5) bekezdés, Pp. 263. §) és ennek alapján a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvén nyugszik, melynek értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásának valamint a per során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján meggyőződése szerint állapítja meg. A szakértői vélemény aggályosságának alátámasztása körében a fél bármely előadása vagy az általa benyújtott nyilatkozat is elfogadható. Ha az aggályossági okot nem kerül a perben kiküszöbölni, a Pp. szabályai alapján a bíróság eleget tesz a bizonyítandó fél új szakértő kirendelésére irányuló indítványának. Figyelembe kell venni továbbá, hogy az 1952-es Pp. valamint a Pp. és Kp. szabályaiból egyértelmű, hogy a bizonyítékok mérlegelése, megítélése a bíróság feladata marad az, hogy a szakértői véleményt értékelje annak tartalmi és formai megfelelősége, a perben való aggálytalan alkalmazhatósága szempontjából.

A tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványa a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma azt a követelményt támasztja a bírósággal szemben, hogy a „ bíróságnak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.” /20/2017.(VII.18.) AB határozat, Indokolás (23)/.

A bíróság ítéletében hivatkozott a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 313. § (2)-(3) bekezdésére, a 315. § (1) bekezdésére, melyet eljárása során viszont nem alkalmazott.

Nem hivatkozott a 313. § [Az írásbeli szakvélemény kiegészítése] (1) A bíróság a kirendelt szakértő írásbeli szakvéleményét a felek részére kézbesíti. A kézbesítés tárgyalás berekesztését követő megküldése és arra vonatkozó észrevétel megtételét az ítéletének meghozatalakor nem vette figyelembe. Lényeges eljárási szabálysértésnek minősül, ha a bíróság a fél részére nem teszi lehetővé észrevétel megtételét a szakértő kiegészítő véleményére (BH 2003.9.389.).

Nem hivatkozott a Pp. 316. §-ban foglaltakra, mely alapján a szakértői vélemény értékelésére vonatkozik. Igaz annak értékelését sem végezte el, csak a szakértői véleményt, illetve annak kiegészítését mutatta be.

Mind a Pp., mind a Kp. vonatkozásában a szakértői bizonyítás elve az, hogy a bíróság a szakvélemény szakmai szempontú megítélésére nem lehet képes, így nem adhat alapot a szakvélemény bizonyítékokból való kirekesztésére, illetve a szakértő lecserélésére az, hogy a felek a szakvéleményt nem fogadják el. A bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, hogy a szakvélemény aggályos-e és a Pp 317. § (1) bekezdés d) pontja alapján fel kell hívni a fél kérelmét, ha a kirendelt szakértő szakvéleménye aggályos, ami nem történt meg annak ellenére sem, hogy a szakértő szakvéleménye nem volt egyértelmű.

A bíróság nem vizsgálta a szakértői vélemény aggályosságát annak ellenére, hogy a szakértői bizonyítás körében is köteles megvizsgálni, hogy a szakértői véleménye meggyőző és megalapozott-e (BH 1980.138). A szakértőtől meg kell követelni mindazokat az összehasonlítási adatoknak és tényeknek az ismertetését, amelyeknek jelentőségük volt a szakértői vélemény meghozatalánál és amelyek szükségesek a szakértői vélemény helyességének az ellenőrzéséhez (BH 2005.147.).

A bíróság ítéletében az alábbi megállapítás tette:

„ A szakértői véleményt annak kiegészítésével együtt a bíróság aggálytalannak találta, ezért ítélezés alapjául elfogadta.”

A Pp. a szakértői bizonyítás körében következetesen alkalmazza azt az elvet, hogy a szakértő kirendelésére , a szakvélemény kiegészítésére, illetőleg új szakértő kirendelésére főszabályként csak indítványra, mégpedig a bizonyítandó fél indítványára kerülhet sor (Pp. 317. § (2) bekezdés). A Pp. 315. § (2) bekezdés alkalmazására akkor kerülhet sor, ha a bizonyítandó fél indítványa alapján elkészített első szakvélemény – annak kiegészítését követően – aggályos és az aggály új szakértő kirendelésével sem küszöbölhető ki. A „ második új” szakértő kirendeléseként sor kerülhet szakértői testület alkalmazására is, ennek azonban feltétele, hogy a szakkérdés jogszabály alapján szakértői testület szakterületébe tartozzon (Az új Pp. jogértelmezési kérdéseivel foglalkozó konzultációs testület ülésén elfogadott állásfoglalások 2017. december 8.).

A fentiekre tekintettel kijelenthető, hogy a bíróság a Pp. 313. § (2) és (3) bekezdésében előírtakat teljesítésében, figyelemmel arra, hogy a szakvéleményre tett lényeges perbeli adatokra tett kérdéseimet, észrevételemet az aggályosság kiküszöbölése érdekében nem tisztázta, jogszabálysértő.

Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy a bíróságok jogszabály értelmezési tartománya alkotmányos kereteinek meghatározására hatáskörrel rendelkezik. Különösen indokolt lehet a jogértelmezés alkotmányossági kontrollja, miként a jelen ügyben is történt, téves jogértelmezés alkotmányjogi problémákat felvető eredményre vezet, ha az adott értelmezés egy Alaptörvényben foglalt jog, jelen esetben a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmét

eredményezte. Ebben az esetben ugyanis az értelmezésnek már nem csupán a módja, hanem annak eredménye is sérti az Alaptörvényt.

„Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában összefoglalóan kimondta, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó eljárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (lásd 7/2013.(III.1.) AB határozat, Indokolás (34)“ Indokolás (26). „/3375/2018. (XII.5.) AB határozat indokolás (56).

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében nem indokolta meg, hogy a szakértői véleményt annak kiegészítésével együtt miért aggálytalannak találta, és fogadta el az ítélezés alapjául. Azzal, hogy elfogadta az ítélezés alapjául, ezzel nem indokolhatja meg a bíróság, hogy alaptalannak találta az új szakértő kirendelése iránti kérelmemet.

██████████ szakértő alapszakvéleményében adott szakmai kérdésekben már állást foglalt / hogy a DESZ szerinti 40 %-os beépítettséget nem lépi túl az építkezés, az építészeti tervdokumentáció alapján a 40 % zöldfelületi biztosítottság megállapítható, a 8 db parkoló biztosítja a gépjárművek részére az OTÉK 103§ (5) bekezdése alapján a 6. számú mellékletben foglaltakat, egy épület került megtervezésre függetlenül attól, hogy egy utcafronti és egy udvari épületszárnyat egy köztük lévő lépcsőház köt össze/ sakkérdés tekintetében valószínűtlen az, hogy utóbb az álláspontjával szemben felhozott aggályokat megvizsgálva szakmai álláspontját lényegesen, gyökeresen megváltoztassa, illetve felülírja, melyet nem is tett meg.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében hivatkozik, a már ismertettet jogszabályokra. A bemutatott indokolással megsértette az Alaptörvényben biztosított a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét, mivel a hivatkozott jogszabályok megtartása mellett nem következik az a bírói döntés. Az ítélet indokolása nem adott választ arra, hogy keresetemet, mint alaptalant miért utasította el.

„Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját /22/2014. (VII.15.) AB határozat, Indokolás (95)/, azonban a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata számos követelményt határozott meg, amelyeknek meg kell felelnie a jogorvoslati rendszernek. E követelmények vonatkozásában az Alkotmánybíróság gyakorlata az Alkotmány alatt és az Alaptörvény hatályba lépését követően is következetes volt. A jogorvoslat egyik elemeként az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítását rögzítette /35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (16)/, melyhez a közigazgatási döntések vonatkozásában társult a bírói út rendelkezésre állásának követelménye is. További elemként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre

visszaható módon orvosolja. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát /3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás (37), 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás (16)/. Végezetül pedig a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában /9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás (28), 20/2015. (VI.16.) AB határozat, Indokolás (16), vagyis elégséges az egyfokú jogorvoslat.” 25/2018. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás (17).

A közigazgatási jogalkalmazás során hozott határozatok tekintetében az eljárásjog intézményrendszerének a jogállamiságból fakadó mindkét követelmény, a közigazgatási határozatok törvényessége és a jogbiztonság követelményének érvényesülését egyaránt biztosítani kell. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában az Alkotmánybíróság már többször nyomatékosította, hogy a közigazgatási törvény alá rendeltségét jogállami követelménynek tekinti, amelyet a közigazgatási határozatok törvényességi ellenőrzése folytán a bíróságoknak kell biztosítaniuk.

A Kp. 85. § (3) A bíróság hivatalból veszi figyelembe

a) a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni,

b) a közigazgatási cselekménynek az ügyben nem alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre alapítását,

c) a törvényben meghatározott egyéb tényt vagy körülményt.

A II. fokú hatóság eljárását a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályai 2004. évi CXL törvény alapján folytatta le.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. CL törvény szerint kellett volna, mivel a 141. §-a szerint 2018. január 1. napján lépett hatályba. A 143. § (1) bekezdése szerint:” E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

A megismételt eljárásban véleményem szerint nem járhatott volna el a Ket. rendelkezései alapján.

A II. fokú hatóság mulasztását a bíróságnak a jogsértést a Kp. 85. §-ban foglaltakra tekintettel figyelembe kellett volna vennie hivatalból, hatályon kívül kellett volna helyeznie.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság feladata volt, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntést megváltoztatja. A bíróság a sérelmezett döntést nem vizsgálta meg, hanem elutasította a keresetemet a már bemutatottak alapján.

Az Alkotmánybíróság megállapította: „ Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. „ (3064/2014. (III.26.) AB határozat, Indokolás (16)-(17)). Alkotmánybíróság 12/2015. (V.14.) AB határozat, Indokolás (26).

A jogorvoslatnak csak a formális lehetőségét biztosította a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság részemre. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem

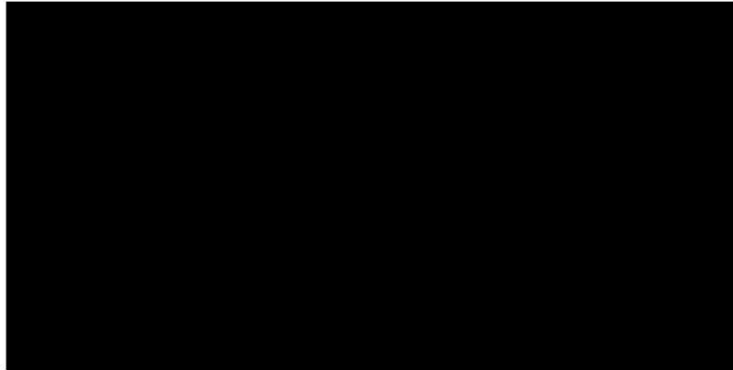
hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a kifejtettek alapján állapítsa meg a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.903/2018/74. sz. sz. ítéletének Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

A Pp. 359/C § (2) bekezdése alapján, az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

A fentiekre tekintettel, tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, szíveskedjen az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének végrehajtásának felfüggesztéséről Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Budapest, 2020. január 09.

Melléklet:

- Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal 2018. július 20. napján kelt HB/11-ÉPO/00083-14/2018. sz. határozata
- Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.903/2018/74. sz. sz. ítélete
- adatkezelési nyilatkozat